

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

95. szám | *Putradā Ekādaśī* | 2025. január 10.

Minden Nőt Anyának Kell Szólítani!

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Ha egy gyereket ötéves korától arra képeznek, hogy minden nőt az anyjának szólítson, akkor természetes módon más kultúrával fog rendelkezni... Ez volt a gyakorlat. Nem csak a vallás, hanem az erkölcs tekintetében is. Nagyon jó, ha valaki minden nőre az anyjaként tud tekinteni. Indiában még mindig az a rendszer, hogy egy hölgyet, akit nem mutattak be, *mātājīnak* szólítanak. Lehet, hogy olyan, mint egy lány vagy unoka, de a nőnek kijáró tisztelet miatt az ember úgy szólítja meg, mint az anyját: *mātājī*. Ez az indiai rendszer. Most néhány gazember bevezette a *bhaginījī*, a nővér kifejezést. De ennek nincs köze a *śāstrához*, ami szerint az embernek a feleségét kivéve minden nőt anyaként kell szólítania.

Lecke. 1974. január 7., Los Angeles

Az ember feleségét kivéve minden nő anya. Nem számít, hogy idős vagy fiatal. Indiában egy nőt, akit nem ismersz, még mindig megszólíthatsz úgy, hogy „anya." Az első kapcsolat az anyai kapcsolat. Most bevezették azt, hogy „nővér," *bahinjī*. De ez nem a védikus etikett. Nem *bahinjī*. Ezt meg kell tanulnunk! Az ember feleségét kivéve minden nőt anyaként kell szólítani. Ez a kultúra. És így nem lesznek erkölcstelen kapcsolatok. Ha egy nővel már a legelejétől egy anyai kapcsolatot alakítasz ki, akkor szó sem lehet másmilyen kapcsolatról.

Lecke. 1974. január 7., Los Angeles

Az egyik képesítés, amivel valakinek rendelkeznie kell, hogy művelt tudósként lehessen elfogadni a *mātṛvat para-dāreṣu* – az, hogy minden nőre anyaként tekint-e. Mostanában vezették be Indiában a *bahinjī* kifejezést. De ez nem jó, nem ez az etikett! Az etikett az, hogy minden nőt anyának kell szólítani attól függetlenül, hogy fiatal vagy idős. Ez a *brahmacārī*.

Lecke. 1974. április 5., Bombay

Minden nőt anyaként kell kezelni! Nem úgy, ahogy jelenleg a társadalom csinálja. Korábban minden nőt anyának, *mātājīnak* szólítottak, de most bevezették ezt a *bahinjīt*. Viszont ez nem jó! A nőket anyaként kell megszólítani.

Lecke. 1974. augusztus 7., Vrindavan

Most kitalálták ezt a *bahinjī* szót, ami azt jelenti: nővér. De a védikus kultúrában nincs olyan dolog, hogy nővér. Anya – ez a védikus kultúra. Minden nőt anyának kell hívni, mert az anyákat mindig tisztelik. A *brahmacārī* elmegy a családosok otthonába és így szólítja meg a hölgyeket: „Anyám, adjon nekünk adományt!" Tehát egy *brahmacārīt* gyerekkorától kezdve úgy tanítanak, hogy minden nőt az anyjának szólítson. Ezért amikor fiatalemberek lesznek, nem máshogy, hanem így fognak minden nőre tekinteni. Ez a védikus kultúra.

Lecke. 1974. október 4., Mayapura

Mātṛvat para-dāreṣu – az embernek minden nőt az anyjaként kell látnia. De ebben a korban nincs oktatás. Ezért gyakorlatilag mindenki *mūḍha*, műveletlen. Nem tudják, hogyan kell a nőkre tekinteniük. A nőkre anyaként kell nézni... India északi részén bevezették ezt a *bahinjī* kifejezést. De nem ez az etikett. Azt kell mondani, hogy *mātājī*. Ez az indiai kultúra, nem a *bahinjī*.

Lecke. 1976. február 16., Mayapura

A Bűn És A Sértés Ugyanaz?

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Nem. Valaki akkor követ el bűnt, ha nem a társadalom szabályainak megfelelően viselkedik, sértést pedig akkor, ha Viṣṇu vagy egy *Vaiṣṇava* lótuszlábával szemben tiszteletlen. A sértés milliószor veszélyesebb, mint a bűn. A bűnt vezekléssel meg lehet semmisíteni, de a sértést nem. Csak Śrī Śrī Gaura-Nityānanda, az elesettek barátainak tökéletesen hasznos Neve elfogadásával távolíthatja el valaki a sértést!

Phillip Murphy, Raoul Goff (szerk): Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura: The Life and Precepts of Srila Bhaktisiddhanta Saraswati.
Mandala Publishing Group. Eugene Oregon. 1997.

Minden Születéshez Szervesen Kapcsolódó Utasítás

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura:
Śrī Bhaktyāloka – részlet

A törekvő *bhaktáknak* először egy hiteles *Guru* lótuszlábánál kell menedéket keresniük. Anélkül, hogy valaki elfogadná a *Guru* menedékét, semmi kedvező dolgot nem képes elérni. Kétféle ember létezik: az egyiknek fejlett intelligenciája van, a másiknak pedig fejletlen. Akiknek az intelligenciája nem fejlett, azok az evilági úgynevezett boldogságba merülnek. Ha pedig véletlenül megkapják egy *mahājana* társaságát, akkor ők is intelligenssé válhatnak. „Milyen szerencsétlen vagyok! Állandóan az érzékeim kielégítésébe merülök! Az anyagi örömök után sóvárogva múlatom a napjaimat!” – gondolják. Ezt a nagy lélekkel való kezdeti együttlétet a *Guruval* a halláson keresztül történő érintkezésnek nevezik. Az összegyűlt jószerencsének köszönhetően ekkor felébred a hit. Amikor pedig a hite felébredt, akkor az ember igyekszik odaadó szolgálatot végezni. Fontos, hogy ezután elfogadja a *Guru* lótuszlábai menedékét! Így az unintelligens ember korábbi – tudatosan vagy tudattalanul végzett – jótetteinek eredményeképp intelligenssé válik és elfogadja a Guru lótuszlábainak védelmét.

A *śāstra* leírja, hogy milyen *Guru* menedékét kell elfogadni. Olyan személy kell, legyen, aki legyőzte a kéj vezette hat ellenséget, aki tiszta, aki a *rāga* útján végez odaadó szolgálatot, aki *brahminikus*, aki ismeri a Védák tiszta útját, akit a *sādhuk Guruként* tisztelnek, aki képes kontrollálni az érzékeit, aki minden élőlényhez kegyes, aki kulturált, aki mentes a kétszínűségtől, s aki őszinte. Egy ilyen családos ember alkalmas arra, hogy valaki *Guruként* fogadja el őt. Mindezeket a tulajdonságokat kétféleképp lehet megítélni. Egy *Guru* legfontosabb tulajdonsága a Kṛṣṇához való ragaszkodása, és minden olyan dologtól való elkülönülése, melyek nem kapcsolódnak Kṛṣṇához. Minden más tulajdonság másodlagos. Ez az, amiért Caitanya Mahāprabhu a következőt mondta:

kibā vipra, kibā nyāsī, śūdra kene naya
yei kṛṣṇa-tattva-vettā, sei 'guru' haya

Mindegy, hogy valaki egy *brāhmaṇa*, egy *sannyāsī* vagy egy *śūdra*, lelki tanítómester lehet, ha ismeri a Kṛṣṇáról szóló tudományt.

Śrī Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā
8. fejezet, 128. vers

Ha valaki rendelkezik ezzel az elsődleges tulajdonsággal, akkor alkalmas arra, hogy *Guru* legyen, még akkor is, ha hiányzik belőle egy-két másodlagos tulajdonság. Az, hogy valaki *brāhmaṇa* vagy családos ember, az másodlagos tulajdonság. Jó, ha valaki az elsődleges tulajdonság mellett e két másodlagossal is rendelkezik, de ha valakiből hiányzik az elsődleges tulajdonság, akkor nem alkalmas arra, hogy *Guru* legyen még akkor sem, ha a másik kettő meg van. Ahogyan a *Padma Purāṇa* mondja:

mahābhāgavata śreṣṭho brāhmaṇo vai gurur nṛṇām
sarveṣām eva lokānām asau pūjyo yathā hariḥ
mahākula-prasūto 'pi sarva yajñeṣu dīkṣitaḥ
sahasra-śākhā-dhyāyī ca na guruḥ syād avaiṣṇavaḥ

Minden emberi lény közül az a *brāhmaṇa* áll a legmagasabb szinten, aki *mahā-bhāgavata*, egy nagyszerű *bhakta*, és ő alkalmas arra, hogy *Guru* legyen, s ugyanolyan imádandó, mint az Úr Hari. Egy *abhakta* sosem lehet *Guru*, még akkor sem, ha nagyszerű családba született, minden áldozatot bemutatott és a Védák minden ágát tanulmányozta.

Miután az odaadó tanítvány rátalált egy hiteles *Gurura*, kétszínűség nélkül és szilárd hittel kell szolgálja Őt. Azt követően, hogy elégedetté tette,

avatást és a *kṛṣṇa-mantrát* is el kell fogadnia Tőle. Azok, akik magukat *Vaiṣṇavaként* reklámozzák, de vonakodnak avatást elfogadni, csak a *kapaṭa-kīrtana*, a kétszínű éneklés drámáját adják elő, és egészen biztos, hogy önmagukat csapják be. A materialistáknak nem kötelességük lemondani az avatás folyamatáról csak azért, mert Jaḍa Bharata sem fogadott el avatást! Az avatás az élőlény minden születésekor annak veleszületett kötelessége! Ha egy tökéletessé vált lélek élete során nem látjuk, hogy avatást fogadott volna el, arra nem szabad példaként tekinteni! Az általános szabályok nem változnak meg csak azért, mert egy különleges helyzetben egy bizonyos személlyel történik valami. Śrī Dhruva Mahārāja az anyagi testében ment Dhruvalokára. Ezt látva valakinek arra kellene pazarolnia az idejét, hogy ugyanebben reménykedjen? Az általános szabály az, hogy az élőlény az anyagi testét feladva a lelki testében megy Vaikuṇṭhára. Az embereknek általában az általános szabályokat kell elfogadniuk. Bármikor és bármire is vágyjon az Úr, Akinek az energiái felfoghatatlanok, csak az történik. Ezért nem szabad soha megszegnünk az általános szabályokat! Miután valaki kétszínűség nélkül szolgálta és így elégedetté tette a *Gurut*, az abszolút igazságról szóló tanítást és az Úr Szent Nevének éneklésébe történő beavatást kell elfogadnia Tőle. ۞

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: *Śrī Bhaktyāloka*. p 83-84.
Vrajaraj Press, 1996., Vrindavan

Kora Reggeli Kedvtelések

Sanat-kumāra Saṁhitā - részlet

A *Sanat-kumāra Saṁhitā* egy ősi, sok *ācārya* által idézett írás, melyről ma úgy tudni, hogy írásban már csak a harminchatodik és az ötvenötödik fejezete létezik. Ez utóbbi fejezet Kṛṣṇa válaszát írja le, amit Rukmiṇī devīnek mondott, amikor ő a *vṛndāvanai* kedvteléseiről kérdezte Kṛṣṇát. A harminchatodik fejezetet pedig egy, a Nārada Muni és az Úr Sadāśiva közötti párbeszéd alkotja, melyben a *kali-yugában* szenvedő élőlények miatti aggodalmukról, a Kṛṣṇán történő meditációról, az Úr örök társainak imádatáról és a szolgálatban végzett *bhajanáról* beszélgettek. A fejezet végén pedig Vṛndā-devī írja le Kṛṣṇa napi kedvteléseit.

– Miután édesanyja korán reggel felébresztette, Kṛṣṇa felkelt az ágyából. Balarāmával együtt fogat mosott, majd az anyja engedélyével Kṛṣṇa lelkesen kiment az istállóba, hogy megfejje a teheneket. – mondta Vṛndā-devī, majd így folytatta:

– Śrī Rādhā, miután *gopī* társai felébresztették, szintén felkelt az ágyából. Fogát egy ágacskával megmosta, *sakhījai* pedig illatos olajokkal masszírozták. Ezután elment fürdeni, s Lalita illetve más *gopīk* isteni fürdőben részesítették. E fürdő után oda ment, ahol öltözni szokott, s a barátai virágfüzérekkel, illatokkal, olajokkal és csillogó díszekkel ékesítették. Yaśodā Rādhā anyósának engedélyével elhívta Rādhāt és a barátnőit, hogy reggelit készítsenek Kṛṣṇának.

Amikor Nārada ezt meghallotta, így kérdezte Vṛndā-devīt:

– Ó, istennő! Miért hívja Yaśodā Rādhāt főzni minden nap, amikor Rohiṇī és még megannyi hozzáértő szakács van az otthonában?

A nagy szent, Durvāsā megáldotta Rādhāt, hogy Ő lesz a legjobb szakács. Ezt Kātyāyanītól hallottam:

tvayā yat pacyate devi tad-annaṁ mad-anugrahāt
miṣṭaṁ svādv-āmṛta-spardhi bhoktur āyuṣ-karaṁ tathā

> Ó, Istennő! Bármit is fogsz főzni, a kegyemnek köszönhetően az ízletesebb lesz, mint az istenek nektárja! Bárki is egye, annak meghosszabbodik az élete.

Ezért hívja Yaśodā Rādhāt, hogy főzzön minden nap. Azt gondolja: „A fiam, mivel arra vágyik, hogy azt az ízletes ételt egye, igen sokáig fog élni." Anyósának engedélyét megkapva Rādhā nagyon boldogan, a barátnői sokaságának társaságában megy Kṛṣṇa otthonába, hogy főzzön.

Eközben Kṛṣṇa megfejt néhány tehenet, a többit pedig a fiúkra hagyta, majd az apja kérésére testvérével hazamentek. A szolgák boldogan masszírozták Kṛṣṇát, megfürdették és tiszta ruhát adtak Rá, majd virágfüzért akasztottak a nyakába, szantálpéppel kenték be és homlokának holdját *tilakával* díszítették. Kṛṣṇa a csuklóján és a karján is drágaköves karkötőket, ujjain pedig drágaköves gyűrűket viselt. Nyakából mellkasán pihenő ragyogó igazgyöngylánc és a fülein cápa alakú fülbevalók lógtak.

Édesanyja többszöri hívására egyik barátját kézen fogva Kṛṣṇa Balarāma után belépett ez reggelizőterembe, ahol a barátaival leültek és enni kezdték a különféle ételeket. Evés közben sokat viccelődtek és nevettek. A szolgák aztán bételdiót hoztak, amit Kṛṣṇa megosztott a barátaival, Maga is rágott egy keveset, majd egy pompás ágyra fekve

lepihent egy pillanatra.

Miközben Kṛṣṇa élvezi a reggeli elfogyasztásának kedvtelését, Rādhā nézi Őt, s amikor Yaśodā hívja, Lalitával és a többi *gopī* barátaikkal szégyenlősen Ők is elfogyasztják a reggelit.

Sanat-kumāra: *Sanat-kumāra Saṁhitā*. Kuśakratha dāsa (ford.) The Krishna Library. Culver City, California, dn

Sanat-kumāra: *Sanat-kumāra Saṁhitā* Sri Haridas Sastri. Vrindavan. 1997.

Ima a Vaiṣṇavákhoz

Śrī Radha Mohana dāsa: Padyāvalī, 83. vers

A Brajabuli irodalom története című művében a bengáli tudós Sukumar Sen így ír:

Radha Mohan korának egyik legnagyobb *Vaiṣṇava* tudósa és Śrīnivāsa Ācārya dédunokája volt, 1699 körül született és 1778-ban halt meg. Fiatalember korában jelent meg egy erőteljes különbség két *Vaiṣṇava* iskola között. Az egyik gondolati irányzat a *svakīyā* [A szeretetteljes kapcsolat legmagasabb megvalósítása akkor tapasztalható, amikor a szeretett Kṛṣṇával mint férjével áll kapcsolatban.], a másik pedig a *parakīyā* [A szeretetteljes kapcsolat legmagasabb megvalósítása akkor tapasztalható, amikor a szeretett Kṛṣṇával kedvesi kapcsolatban áll.] tanításokat támogatta.

Ez az eltérés odáig fokozódott, hogy össze kellett hívni a vezető *Vaiṣṇavákat*, hogy ők döntsenek. Megkérték a két iskola képviselőit, hogy a tanításaikat a nyilvánosság előtt fejtsék ki, aztán pedig fogadják el az összegyűl *Vaiṣṇavák* állásfoglalását. Radha Mohant a *parakīyā* iskola vezetőjének választották. A hosszan tartó és igen élénk vita végére Radha Mohan megvédte iskolájának álláspontját és kapott egy erről szóló tanúsítványt, amit az összes jelenlévő *Vaiṣṇava* tudós aláírt. Ezt a dokumentumot Murshid Quli Khan bíróságán 1718. márciusában nyilvántartásba is vették.

Radha Mohan Malihatiban, egy Katwától mindössze néhány kilométernyire lévő faluban élt. Ő volt Nandakumar Mahārāja *guruja*, s a *Padāmṛta-samudra*, a hétszázharminc *Vaiṣṇava* versből álló antológia szerkesztője és a műben szereplő száznyolcvanöt költemény szerzője is. A következő ima – amit *dhānaśī-rāgában* kell előadni – is az ő írása.

sakala vaiṣṇava gosāi dayā kara more
dante tṛṇa dhari kahe e dīna pāmare

Ó, szent *Vaiṣṇavák*, legyetek hozzám kegyesek! Egy fűszálat a fogai közt tartva, egy szegény, szerencsétlen alak így beszél:

śrī-guru-caraṇa āra śrī-kṛṣṇa-caitanya
pāda-padma pāoyāiyā more kara dhanya

Kérlek, adjátok meg nekem azt a hatalmas kincset, hogy elérhessem a lelki tanítómester és Śrī Kṛṣṇa Caitanya lábainak menedékét!

tomā sabāra karuṇā vinā iha prāpti naya
viśeṣe ayogya muñi kahila niścaya

Mindegyikőtök kegye nélkül ilyen célt elérni lehetetlen! S egészen biztos, hogy alkalmatlan vagyok erre.

vāñchā-kalpa-taru hao karuṇā-sāgara
ei ta bharasā muñi dhari ye antara

Ti mind kívánságteljesítő fák és a kegy óceánjai vagytok! Ebben a szívem mélyéről hiszek!

guṇa leśa nāhi mora aparādhera sīmā
āmā uddhāriyā loke dekhāo mahimā

Semmilyen jó tulajdonságnak még csak a nyoma sincs bennem jelen, s elértem a sértő magatartás határát. Azzal, hogy engem felszabadítotok, a világ meg fogja érteni a dicsőségeteket!

nāma-saṅkīrtana ruci āra prema-dhana
e rādhā-mohane deha ha-iyā sa-karuṇa

Ezért kedvesen adjátok meg ennek a Radha Mohana dāsának az Úr Szent Neve éneklése ízének és az eksztatikus lelki szeretet hatalmas kincsének ajándékát!

Forrás

— Jagadbandhu Bhadra. Gaura-pada-taraṅginī. Sri Gauranga Press. Calcutta. 1931. Bengali.

— Sukumar Sen. A History of Brajbuli Literature. University of Calcutta. Calcutta. 1935.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog